

CBE 155-2016**BSA**

UITSpraak

in het geding tussen de heer X, woonachtig te Groningen, hierna ook te noemen appellant,

en

het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 19 juli 2016.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 19 juli 2016 waarbij het verzoek van appellant om verlaging van de BSA-norm wordt afgewezen.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 27 oktober 2016 waar appellant is verschenen vergezeld van Y, studieadviseur, en waar verweerder is verschenen in de personen van Z, hoofd Bureau Studentenzaken en adviseur van de BSA-commissie, W, onderwijsdirecteur van de faculteit der letteren en lid van de BSA-commissie.

III. Ontstaan en loop van het geding

Via CLRS dient appellant op 25 augustus 2016 een beroepschrift in tegen het besluit van het College van Bestuur van 19 juli 2016, waarbij het verzoek van appellant om de BSA-norm te verlagen wordt afgewezen. Het besluit is genomen namens het College van Bestuur door het faculteitsbestuur van de faculteit der letteren.

Op 8 september 2016 vindt een schikkingsgesprek plaats. Een schikking komt echter niet tot stand waarna het beroep is behandeld door het College op 27 oktober 2016.

IV. Standpunten van partijen

Ter onderbouwing van zijn beroep heeft **appellant** aangevoerd dat hij 20 ECTS heeft behaald, terwijl de BSA-norm is gesteld op 45 ECTS. Appellant voert aan dat zijn norm op 20 ECTS moet worden vastgesteld vanwege de navolgende bijzondere omstandigheden. Op 12 november 2015 wilde appellant een vraag stellen aan de ambassadeur van de Verenigde Staten tijdens een lezing op de universiteit. De ambassadeur vroeg hem eerst om een identiteitsbewijs. Appellant weigerde dit en besloot om van hem weg te lopen, waarna hij werd omsingeld door twee agenten in burgerkleding. Op 9 december 2015 vroeg zijn docent of hij wel vrienden had op de universiteit. Op 10 december 2015 kreeg hij vervolgens thuis onverwacht bezoek van twee agenten die hem ondervroegen over zijn 'attitude'. Ze vroegen hem onder meer of hij Turkse of Marokkaanse vrienden had, of hij vrienden op de universiteit heeft, of hij moslim is en of hij iets tegen homoseksuelen heeft. Appellant besprak deze voorvallen met de studieadviseur en met de vertrouwenspersoon van de universiteit. Na vele telefoontjes en ingewonnen juridische advies volgde een afspraak op het politiebureau op de Rademarkt, waar de zaak is opgelost. Het hele gebeuren had een grote impact op appellant.

In maart 2016 ontving appellant een voorlopig negatief BSA. Appellant besprak zijn bijzondere omstandigheden opnieuw met de studieadviseur en met de vertrouwenspersoon. Op 12 april 2016 zond appellant een uitgebreide klacht naar de vertrouwenspersoon. Intussen bleek dat andere studenten hem negeerden omdat hij niet in één klas zou willen zitten met vrouwen. Op 13 juli 2016 ontving appellant een bericht van zijn studieadviseur dat zijn bijzondere omstandigheden geen rechtvaardigen waren voor zijn magere studieresultaten. Appellant voelt zich vernederd en overvallen door de politie en hij moest zich verweren tegen leugens en roddels binnen de faculteit. Hij is hierdoor uitgeput en zijn studieresultaten hebben hieronder constant geleden. Tot slot geeft hij aan dat deze omstandigheden buiten zijn macht liggen.

Appellant is gemotiveerd om zijn studie American Studies te vervolgen en is vastbesloten dat het komend jaar veel beter zal gaan.

Verweerder geeft aan dat het bestreden besluit op de juiste gronden is genomen. Appellant heeft afgelopen studiejaar 20 ECTS behaald in plaats van de vereiste 45 ECTS. Appellant beroept zich bij zijn aanvraag om een verlaagde BSA-norm op bijzondere omstandigheden. Verweerder erkent dat de omstandigheden inderdaad bijzonder waren, maar niet zo bijzonder om de norm te verlagen naar minder dan 30 ECTS. Het universitaire beleid over verlaging van de norm is hierbij gevolgd. Volgens dit beleid wordt de norm alleen in zeer uitzonderlijke gevallen verlaagd naar minder dan 30 ECTS. Die situatie doet zich slechts voor als de student redelijkerwijs gedurende het studiejaar niet of nauwelijks kon studeren, waarbij wel een inspanningsverplichting van de student wordt gevraagd. In het geval van appellant is hier geen sprake van. Zo heeft hij zelf gezegd dat de eerste maanden van het studiejaar aangenaam zijn verlopen. Verlaging van de norm naar 30 ECTS zou appellant niet helpen. Verweerder verzoekt om ongegrondverklaring van het beroep.

V. Beoordeling

Het College constateert dat het beroep zich richt tegen het besluit van 19 juli 2015, waarbij het verzoek om verlaging van de BSA-norm wordt afgewezen.

Het College overweegt daartoe het volgende. Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, WHW kan aan het negatief bindend studieadvies slechts een afwijzing worden verbonden, indien de student – met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden – niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur beslist of aan het negatief advies een afwijzing wordt verbonden.

Ingevolge artikel 7.8b, zevende lid, WHW wordt bij algemene maatregel van bestuur bepaald welke persoonlijke omstandigheden bedoeld in het derde lid, het instellingsbestuur in zijn beoordeling betreft. Deze omstandigheden zijn neergelegd in het Uitvoeringsbesluit WHW. In artikel 2.1, eerste lid, van dit besluit zijn de persoonlijke omstandigheden limitatief opgesomd. Dit betreft ziekte van de betrokkene, lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornissen van betrokkene, zwangerschap van betrokkene, bijzondere familieomstandigheden, het lidmaatschap van universiteitsraad of faculteitsraad en het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie van enige omvang met volledige rechtsbevoegdheid.

Ingevolge artikel 7.8b, zesde lid, WHW worden door het instellingsbestuur nadere regels vastgesteld die in elk geval betrekking hebben op de studieresultaten en de voorzieningen. Voor de Rijksuniversiteit Groningen zijn deze regels vastgelegd in het “Handboek BSA”.

Bij het nemen van het besluit aangaande het bindend studieadvies dient rekening te worden gehouden met het doel van de regels omtrent studieadvies. Het doel luidt om de student zo snel mogelijk op de juiste plaats te krijgen. Het BSA hoort bij de oriënterende en verwijzende functie van de propedeuse en verplicht de student tot een proces van (zelf)selectie dat door de instelling wordt begeleid. Het advies is negatief en heeft een bindend karakter als de studieresultaten van de student niet voldoen aan de vereisten die daaraan door de Rijksuniversiteit Groningen zijn gesteld.

Voor de propedeutische fase van de bachelor-opleiding opleiding American Studies behelzen de vereisten, als bedoeld in artikel 7.8b WHW, dat appellant aan het einde van zijn eerste jaar tenminste 45 ECTS moet hebben behaald. Appellant heeft 20 ECTS behaald. Dit is tussen partijen niet in geschil.

Het College constateert dat appellant niet heeft voldaan aan de BSA-norm van 45 ECTS, nu hij 20 ECTS heeft behaald. Appellant heeft een verlaging van de BSA-norm aangevraagd. De regels over het aanvragen van een verlaagde BSA-norm zijn neergelegd in het Handboek BSA en zijn te vinden op de website van de Rijksuniversiteit Groningen. Bovendien heeft verweerder voorlichting gegeven aan studenten hierover. Verweerder heeft het beleid over de verlaging van de BSA-norm overgelegd. Om voor verlaging van de norm tot minder dan 30 ECTS in aanmerking te komen dient er volgens dit beleid sprake te zijn van zeer uitzonderlijke situaties. De student moet dan gedurende het gehele studiejaar niet of nauwelijks hebben kunnen studeren. Er dienen bewijsstukken van experts ter zake te worden overgelegd. Het College

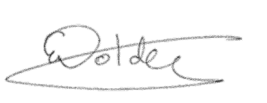
constateert dat dergelijke stukken ontbreken. Aldus heeft appellant onvoldoende aannemelijk gemaakt wat de impact is op zijn studieresultaten van de door hem geschetste bijzondere omstandigheden nu verklaringen van experts ter zake ontbreken. Uit de overlegde stukken blijkt in elk geval niet dat appellant gedurende het hele studiejaar niet of nauwelijks heeft kunnen studeren.

De motivatie van appellant en de naar eigen zeggen verbeterde situatie zijn positief te noemen, maar bieden naar het oordeel van het College, ook gezien het feit dat de aangevoerde bijzondere omstandigheden onvoldoende zijn onderbouwd, onvoldoende waarborg om het bestreden besluit te vernietigen. Gelet op het vorenstaande oordeelt het College dat verweerder in redelijkheid tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Aldus vastgesteld op 1 december 2016 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, mr. dr. A.M. Klingenberg en mw. K. Vogelesang leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellant binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.